

# Jeremia 4



Septuaginta (LXX)

**1** ἐὰν ἐπιστραφῇ ισραὴλ λέγει κύριος πρός με ἐπιστραφήσεται ἐὰν περιέλῃ τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ

**2** καὶ διμόσῃ ζῆι κύριος μετὰ ἀληθείας καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῇ ἔθνη καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσιν τῷ θεῷ ἐν ιερουσαλημ

**3** ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς ἀνδράσιν ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ιερουσαλημ νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα καὶ μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις

**4** περιτμήθητε τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἀνδρες ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ιερουσαλημ μὴ ἔξελθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμός μου καὶ ἐκκαυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ σφέσων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτιδευμάτων ὑμῶν

**5** ἀναγγείλατε ἐν τῷ ιουδα καὶ ἀκουσθήτω ἐν ιερουσαλημ εἴπατε σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι καὶ κεκράξατε μέγα εἴπατε συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις

**6** ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς σιων σπεύσατε μὴ στῆτε ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν μεγάλην

**7** ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ ἔξολεθρεύων ἔθνη ἔξηρεν καὶ ἔξηλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς

**8** ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε καὶ ἀλαλάξατε διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός κυρίου ἀφ' ὑμῶν

**9** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολεῖται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων καὶ οἱ Ἱερεῖς ἐκστήσονται καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται

**10** καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε ἄρα γε ἀπατῶν ἡπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν ιερουσαλημ λέγων εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ ἴδού ἥψατο ἡ μάχαιρα ἔως τῆς ψυχῆς αὐτῶν

**11** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσιν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ ιερουσαλημ πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν οὐδὲ εἰς ἄγιον

**12** πνεῦμα πληρώσεως ἥξει μοι νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτούς

**13** ἴδού ὡς νεφέλη ἀναβήσεται καὶ ὡς καταιγίς τὰ ἄρματα αὐτοῦ κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ οὐαὶ ἡμῖν ὅτι ταλαιπωροῦμεν

**14** ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου ιερουσαλημ ἵνα σωθῆς ἔως πότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου

**15** διότι φωνὴ ἀναγγέλλοντος ἐκ δαν ἥξει καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἔξ ὅρους εφραιμ

**16** ἀναμνήσατε ἔθνη ἴδου ἥκασιν ἀναγγείλατε ἐν ιερουσαλημ συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις ιουδα φωνὴν αὐτῶν

**17** ώς φυλάσσοντες ἀγρὸν ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλῳ ὅτι ἐμοῦ ἡμέλησας λέγει κύριος

**18** αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτα σοι αὕτῃ ἡ κακία σου ὅτι πικρά ὅτι ἥψατο ἔως τῆς καρδίας σου

**19** τὴν κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου μαιμάσσει ἡ ψυχή μου σπαράσσεται ἡ καρδία μου οὐ σιωπήσομαι ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἥκουσεν ἡ ψυχή μου κραυγὴν πολέμου

**20** καὶ ταλαιπωρίαν συντριψμὸν ἐπικαλεῖται ὅτι τεταλαιπώρηκεν πᾶσα ἡ γῆ ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνὴ διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου

**21** ἔως πότε ὅψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων

**22** διότι οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ἤδεισαν υἱὸι ἄφρονές εἰσιν καὶ οὐ συνετοί σοφοί εἰσιν τοῦ κακοποιῆσαι τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν

**23** ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἴδοὺ οὐθέν καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ

**24** εἶδον τὰ ὅρη καὶ ἦν τρέμοντα καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους

**25** ἐπέβλεψα καὶ ἴδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο

**26** εἶδον καὶ ἴδοὺ ὁ κάρμηλος ἔρημος καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου δργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἥφανίσθησαν

**27** τάδε λέγει κύριος ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω

**28** ἐπὶ τούτοις πενθείτω ἡ γῆ καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν διότι ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοήσω ὠρμησα καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς

**29** ἀπὸ φωνῆς ἵππεως καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησεν πᾶσα χώρα εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύθησαν καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος

**30** καὶ σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ καὶ ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς δόφθαλμούς σου εἰς μάτην ὁ ὠραϊσμός σου ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταί σου τὴν ψυχήν σου ζητοῦσιν

**31** ὅτι φωνὴν ὡς ὡδινούσης ἥκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου ὡς πρωτοκούσης φωνὴ θυγατρὸς σιων ἐκλυθήσεται καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς οἴκιμοι ἐγώ ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχή μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις